

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/6/2019
Identifikačné číslo spisu: 3515010370
Dátum vydania rozhodnutia: 22.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3515010370.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského, na neverejnom zasadnutí konanom 22. mája 2019 v Bratislave, v trestnej veci obvineného V. O., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 4. februára 2016, sp. zn. 2To/4/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného V. O. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom rozsudkom zo 4. decembra 2015, sp. zn. 1T/124/2015 (ďalej len ako „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“), uznal obvineného V. O. za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného času roku 2014 do 14.50 hod. dňa 11. júna 2015 si od doposiaľ nestotožnenej osoby kúpil pervitín a tento následne predával v I. W. I. O. a iných miestach F. E., O. N., G. L., M. G., W. E., pričom dňa 11. júna 2015 v čase okolo 12.00 hod. po telefonickej dohode s O. N. sa stretli v I. W. nad O. na ul. G., kde O. N. predal papierovú skladačku s pervitínom, za ktorú mu zaplatil 8 €, následne O. N. po 40 minútach opätovne kontaktoval V. O. sms správou, aby mu zabezpečil ďalší pervitín v hodnote 14 €, na čo sa mu telefonicky ozval V. O. s tým, že mu pervitín doručí do 30 minút, pričom sa opäť stretli v I. W. nad O. na ul. G. pri útulku pre bezdomovcov, kde O. N. odovzdal papierovú skladačku s pervitínom, za ktorú mu zaplatil 14 €, pričom v čase o 14.50 hod. bol v I. W. nad O. na ul. G. pri predajni Citroen zadržaný príslušníkmi polície a pri prehliadke motorového vozidla, zn. Fiat Punto, EČV: I. XXXH., ktorého je vlastníkom, bolo v odkladacom priestore ľavých predných dverí vodiča zistené plastové vrečko s tlakovým uzáverom o rozmeroch 7 x 4 cm, ktoré obsahovalo 357 mg

metamfetamínu, s priemernou koncentráciou účinnej látky 80,2 %, čo predstavuje najmenej 7 obvykle jednorazových dávok, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. v znení zákona č. 13/2004 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, hoci rozsudkom Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom pod sp. zn. 1T/128/2011, zo dňa 8. decembra 2011 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To/12/2012, zo dňa 26. marca 2012, právoplatným dňa 26. marca 2012, bol odsúdený za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. spáchaný formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.

Obvinenému bol za to podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 ods. 8 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov, na výkon ktorého súd obvineného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/, ods. 4 Tr. zák. Obvinenému bol zároveň podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. uložený ochranný dohľad v trvaní 2 rokov. Okrem toho bola obvinenému podľa § 77 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. uložená povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody osobne sa hlásiť v súdom určených lehotách u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste svojho pobytu a oznamovať mu potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch obživy a tie aj preukazovať. Okresný súd týmto rozhodnutím podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. uložil obvinenému aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Krajský súd v Trenčíne uznesením zo 4. februára 2016, sp. zn. 2To/4/2016 (ďalej len ako „krajský súd“ alebo „odvolací súd“), zamietol odvolanie obvineného postupom podľa § 319 Tr. por.

Obvinený, cestou ustanoveného obhajcu, dňa 8. októbra 2018 napadol dovolaním uznesenie krajského súdu ako i konanie, ktoré vydaniu tohto rozhodnutia predchádzalo, uplatňujúc dôvody uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por.

Prvý z uplatnených dovolacích dôvodov je podľa obvineného daný porušením zásady bezprostrednosti a ústnosti, ktorá má byť zachovaná nielen vo vzťahu k súdu a vnímaniu dokazovania z jeho strany, ale aj vo vzťahu k obvinenému, ktorý má mať možnosť priamo, zoči voči vnímať výpovede svedkov, ktorí pri výpovedi pred súdom nevypovedajú iba pod vplyvom poučenia a následkov z jeho porušenia, ale aj pod vplyvom osobnej prítomnosti zo strany obvineného.

V súvislosti s vyhlásením o vine, uviedol, že toto učinil pod vplyvom silných liekov, ktoré užil v dôsledku depresie počas výkonu väzby. Účinky týchto liekov sa prejavili v tom, že nebol schopný riadne čítať a písať a v konečnom dôsledku bola ovplyvnená aj jeho schopnosť chápať význam a zmysel trestného konania. Túto okolnosť neuviedli ani znalci pri vypracovaní znaleckých posudkov č. 10/2015 a 19/2015. Nevykonaním výsluchu svedkov na hlavnom pojednávaní v prítomnosti obvineného, schopného vnímať a chápať zmysel trestného konania, došlo k zabráneniu priamej konfrontácie obvineného so svedkami pred súdom.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., obvinený namietol označenie svojej osoby ako „drogového diler“, nakoľko trestnú činnosť nikdy nepáchal pre osobný majetkový prospech, ale pre účinky drogy na vlastnom organizme. Výpovede svedkov, ktorí ho takto vykreslili, považuje za tendenčné, drogovu závislé, čiže ich výpovede boli produkované v snahe zachrániť sa pred trestným stíhaním. Časť týchto svedkov mu dokonca zabezpečovala potrebnú dávku, ak ju nemal.

Trest, ktorý mu bol uložený, je podľa jeho mienky neprimerane prísny, a preto moderačné oprávnenie v podobe mimoriadneho zníženia trestu, malo byť s ohľadom na všetky okolnosti prípadu uplatnené v omnoho väčšom rozsahu.

V predložennom dovolaní obvinený súčasne odkázal na obsah svojho odvolania z 10. decembra 2015. Odôvodneniu uznesenia krajského súdu vytkol nepreskúmateľnosť.

V nadväznosti na uvedené obvinený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky navrhol, aby rozsudkom vyslovil porušenie zákona v ustanovení § 2 ods. 2, ods. 7, ods. 9, ods. 10, ods. 17 a ods. 18 Tr. por., aby súčasne zrušil napadnuté rozhodnutia a prikázal súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol v inom zložení senátu v zmysle § 388 ods. 2 Tr. por.

Obvinený sa dňa 19. marca 2019 na najvyšší súd obrátil priamou cestou aj vlastným podaním, tvoriacim tri samostatné obsahové celky.

V prvej časti obvinený v zhutnenej podobe priblížil obsah druhej a tretej časti podania. Z druhej časti podania vyplýva, že ide o dovolanie voči rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 8. decembra 2011, sp. zn. 1T/128/2011. Obvinený v nej uviedol, že bol odsúdený na základe vykonštruovaných a vymyslených skutočností, pod nátlakom polície na R. Z., aby ho tento svojou výpoveďou usvedčoval z trestnej činnosti. Je pravdou, že mal blízko k organizovaným skupinám, nikdy však nebolo preukázané, že by pre tieto pracoval. Poukázal na problémy, ktoré mu mali tieto osoby spôsobovať v súvislosti s jeho snahou o oddelenie sa od skupiny. Uviedol tiež, aké problémy v zamestnaní mu spôsobovali príslušníci polície z Nového Mesta nad Váhom a že drogy, konkrétne kokain a pervitín, začal užívať až po tom, čo ho opustila priateľka. V tejto časti sa obvinený venoval aj okolnostiam súvisiacim s jeho zadržaním príslušníkmi polície v Hôrke nad Váhom, následným výsluchom a priblížil tiež okolnosti týkajúce sa jeho ďalšieho zamestnania a podania odvolania v tejto veci.

V tretej časti podania, označenej ako „doplnenie“, obvinený bližšie opísal okolnosti súvisiace s jeho zadržaním, vyhlásením viny a odsúdením v posudzovanej veci. Rozobral v nej situáciu okolo jeho prepustenia po prvom odsúdení a problémoch, ktoré mu spôsobovala polícia. Uviedol, že si zarábala rôznorodou činnosťou, ako riešením sporov, pomocou pri DPH a braním drog dílerom, ktoré však nikdy nepredával. Naproti tomu každý, kto ho usvedčoval, drogy predával, užíval a kradol. Týmto osobám robil vodiča a oni mu za to dávali pervitín. Dňa 11. júna 2015 ho telefonicky kontaktoval F. E., ktorý mu mal byť dlžný za to, že v Trnave na seba zobral držbu drog. F. E. mu povedal, že má preňho peniaze a potrebuje si v požičovni vybrať príviesny vozík. Obvinený ho šiel autom so svojou priateľkou vyzdvihnúť do Nového Mesta nad Váhom. Akonáhle F. E. nastúpil do vozidla, obvinený zbadal, že ich sledujú policajti v kuklách, a preto zamieril do Piešťan, kde vystúpila priateľka obvineného. Obvinený sa následne s F. E. vrátili do Nového Mesta nad Váhom, aby predsa len v požičovni vybrali príviesny vozík. Cestou sa ho F. E. pýtal, či má pri sebe drogy, na čo mu odpovedal, že nemá. Keďže na svojom aute nemal ťažné zariadenie, bol cestou nútený zastaviť sa v požičovni po iné. V čase, keď naň čakal v dielni, resp. z nej vychádzal a F. E. sedel v aute, prišla polícia, ktorá ho zadržala. Polícia u F. E. našla obálky, u neho drogy nenašli, ale v aute mu našli tri dieliky, tak povedal, že to bude asi kaloric (náhrada drogy). Z neho sa stal obvinený a z F. E. svedok. Obvinený uviedol, že naňho mali prichystaných svedkov, ktorí kupovali drogy, tieto predávali v malom množstve a živili sa krádežami. Ešte predtým však obvinený vypovedal na polícii či dával drogy O. N.. Povedal, že tohto párkrát vozil do Piešťan a on mu za to dával peniaze a pervitín (3-5 dielikov), ktorý aj spoločne užívali. Po tom, čo bol obvinený vzatý do väzby, uviedol, že to prestal zvládať, bol psychiatricky liečený, užíval lieky a jeho stav sa zhoršoval. Dvakrát za sebou bol hospitalizovaný na psychiatrii. Na hlavnom pojednávaní mu obhajca navrhol, že jediná možnosť je vyhlásenie viny. Vôbec sa nemohol brániť. F. E. mu navyše vykradol podnájom v Piešťanoch, ukradol auto a vyhovárал sa naňho počas výsluchov na polícii za krádež lešenia. Obvinený v podaní uviedol, že ak by aj zaistené drogy v aute boli jeho, tak tieto boli nesprávne ohodnotené, pokiaľ ide o počet jednorazových dávok.

Okresná prokuratúra Nové Mesto nad Váhom sa k dovolaniu obvineného vyjadrila podaním, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 4. decembra 2018. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. prokurátorka okresnej prokuratúry uviedla, že pri procesnom postupe súdu nedošlo k porušeniu práva na obhajobu. Námieta obvineného v tomto smere je neopodstatnená, a to aj vzhľadom k tomu, že obvinený bol v priebehu celého konania pred súdom riadne zastúpený obhajcom a bol v zákonom stanovenej miere poučený o všetkých svojich procesných právach. K námietke založenej na

neschopnosti chápania významu a zmyslu trestného konania osobitne dodala, že táto skutočnosť obvineným nebola namietaná na hlavnom pojednávaní. Obvinený urobil vyhlásenie o vine a súd nemal pochybnosti o schopnostiach obvineného chápať význam tohto vyhlásenia. Jeho schopnosť chápať význam a zmysel trestného konania nebola spochybnená ani jeho obhajcom či znalcami z odvetvia psychiatrie. Obvinený na hlavnom pojednávaní neuviedol, že by bol pod vplyvom silných liekov.

Pri uplatnenom dovolacom dôvode podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je potrebné konštatovať, že napriek označeniu tohto dôvodu, nepochybne nejde o nesprávne právne posúdenie zisteného skutku, resp. nesprávnu aplikáciu hmotnoprávneho predpisu, ale ide o nespokojnosť s výškou uloženého trestu. V tomto smere prokurátorka okresnej prokuratúry zdôraznila, že u obvineného ide o špeciálneho recidivistu, pričom uložený trest zohľadňuje nielen stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku a osobu páchatel'a, vrátane jeho trestnej minulosti, ale aj okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu.

V súlade s predloženou argumentáciou, prokurátorka okresnej prokuratúry navrhla odmietnuť dovolanie obvineného ako nedôvodné, postupom podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací podľa § 377 Tr. por. (ďalej len ako „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) v intenciách § 378 Tr. por. predbežne preskúmal dovolanie obvineného, pričom nezistil žiadnu takú okolnosť, pre ktorú by ho bolo potrebné odmietnuť pre niektorý z formálnych dôvodov uvedených v § 382 písm. a/, písm. b/ alebo písm. d/ až písm. f/ Tr. por. Po bližšom oboznámení sa s obsahom dovolania však dospel k záveru, že v ňom absentujú také chyby, ktoré by napĺňali niektorý z dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por.

Úvodom sa žiada podotknúť, že dovolanie v zmysle § 368 a nasl. Tr. por. radíme k mimoriadnym opravným prostriedkom, čo znamená, že jeho uplatnením sa napáda právoplatné súdne rozhodnutie. Nakoľko následkom dovolania môže byť narušenie stability konečného a vykonateľného rozhodnutia, musí pri jeho uplatnení výrazne akcentovať záujem na zákonnosti a spravodlivosti. Dovolanie si preto nemožno zamieňať s odvolaním. Inak povedané, v dovolaní napadnutom rozhodnutí alebo konaní, ktoré mu predchádzalo, musí dôjsť z hľadiska intenzity k tak zásadnému pochybeniu, z dôvodu ktorého na právoplatnosti nemožno viac trvať. Zákonodarca výpočet týchto najzásadnejších pochybení koncentroval do ustanovenia § 371 ods. 1, ods. 3 Tr. por.

Pokiaľ ide o viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por., táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por. (R 120/2012).

Za kvalitu podaného dovolania je tak zodpovedný výlučne dovolateľ, ktorý určuje rozsah prieskumnej povinnosti dovolacieho súdu. Najvyšší súd nebude v konaní preberať jeho aktivitu a iniciatívne zisťovať ďalšie (v dovolaní neuvedené) chyby napadnutého rozhodnutia alebo mu predchádzajúceho konania, ktoré by zodpovedali niektorému z prípustných dovolacích dôvodov taxatívne uvedených v Trestnom poriadku.

Pokiaľ ide o námietky obvineného týkajúce sa výroku o vine, k tomu najvyšší súd podotýka, že vydaniu rozsudku okresného súdu predchádzalo prijatie vyhlásenia o vine v zmysle § 257 ods. 5 Tr. por., pre ktoré platí, že je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Ustanovenie § 257 ods. 5 Tr. por. však nemožno vnímať izolovane, ale v súhrne s ďalšími ustanoveniami upravujúcimi postup v konaní o dovolaní, a síce s § 369 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 372 ods. 1 veta prvá Tr. por. To znamená, že proti výroku o vine rozsudku, ktorým došlo k prijatiu vyhlásenia obvineného o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., môže podať dovolanie len minister spravodlivosti, keďže len ten je oprávnený podať dovolanie voči rozhodnutiam súdu prvého stupňa, proti

ktorým to Trestný poriadok pripúšťa. Inak povedané výrok o vine okresného súdu v zmysle vyššie citovaného ustanovenia neprešiel vecným prieskumom odvolacieho súdu. Obvinený je v danom prípade oprávnený iniciovať dovolacie konanie len formou podnetu adresovanému ministrovi spravodlivosti (R 12/2017, resp. aj ZSP 60/2016).

Rešpektujúc uvedené, dovolací súd nemohol priznať žiadnu relevanciu námietkam obvineného, napádajúcim pre zákonnú prekážku výrok o vine rozsudku okresného súdu. V konkrétnej rovine ide o argumentáciu založenú na porušení zásad bezprostrednosti a ústnosti ako aj tvrdení, že vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. bolo dôsledkom užívania silných liekov (uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.). Z rovnakého dôvodu v tomto dovolacom konaní nemôže požívať žiaden právny význam ani námietka, že trestnú činnosť nikdy nepáchal pre osobný majetkový prospech, že jeho osoba bola označená za príkladného drogového dílera a že výpovede svedkov, ktorí sa ho v tomto smere snažili vykresliť, sú tendenčné, keďže ide o osoby drogovovo závislé (uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.). V tomto kontexte najvyšší súd opätovne pripomína nemožnosť efektívneho napadnutia výroku o vine iným, než dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Právny záver týkajúci sa výroku o vine nemožno vzťahovať na dovolaním napadnutý výrok o treste. Pri tomto výroku je navyše splnená aj podmienka využitia riadneho opravného prostriedku v zmysle § 372 ods. 1 Tr. por.

V súvislosti s uloženým trestom sa obvinený prostredníctvom dovolania domáha výraznejšieho uplatnenia inštitútu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Tr. zák.

K tomu dovolací súd poukazuje na svoju stabilnú judikatúru, v zmysle ktorej námietka nepoužitia ustanovenia § 39 Tr. zák. nezakladá žiaden z dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. (R 51/2014). Dôvodom dovolania totiž môže byť len uloženie trestu mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo uloženie takého druhu trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa (§ 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.). Pokiaľ však súd nevyužil moderačné oprávnenie podľa § 39 Tr. zák. a trest vymeral v rámci nezníženej trestnej sadzby, nemožno tvrdiť, že trest bol uložený mimo trestnú sadzbu stanovenú Trestným zákonom za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného (R 5/2011).

Ak teda žiadnemu z prípustných dovolacích dôvodov nezodpovedá námietka založená na nepoužití § 39 Tr. zák., potom o to viac sa prostredníctvom dovolania nemožno účinne domáhať ešte výraznejšieho zníženia uloženého trestu cez využitie moderačného oprávnenia súdu, upraveného v naposledy uvedenom ustanovení.

Požiadavka po primeranom znížení uloženého trestu je jedinou obvineného výhradou obsiahnutou v odôvodnení odvolania z 10. decembra 2015 (na ktoré v dovolaní odkazuje). Pokiaľ obvinený v tejto súvislosti namieta nepreskúmateľnosť, a teda arbitrárnosť uznesenia krajského súdu, k tomu najvyšší súd podotýka, že dovolaním v zmysle § 371 ods. 7 Tr. por. možno napadnúť len výroky rozhodnutia, nie však jeho odôvodnenie. Odhliadnuc od tohto záveru, okresný súd na stranách 6-7 rozsudku riadnym spôsobom vyjadril, ktoré okolnosti zobral do úvahy pri uložení trestu, vrátane použitia § 39 Tr. zák. Odvolací súd, osvojujúc si právne závery okresného súdu, na tieto vo svojom uznesení odkázal. Tomuto postupu z hľadiska zákonnosti nemožno nič vytknúť.

Pokiaľ ide o podanie spísané výhradne obvineným, k tomu najvyšší súd uvádza, že nespĺňa kvalitatívne kritérium požadované ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por., v zmysle ktorého môže obvinený podať dovolanie, resp. aj akékoľvek iné podanie, len prostredníctvom obhajcu. Obhajca obvineného sa s týmto podaním neoboznámil a nezaujal k nemu žiadne stanovisko, keďže obvinený ho o ňom žiadnym spôsobom neinformoval, ako vyplýva zo spisu. Najvyšší súd aj napriek tomu, rešpektujúc nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 21. januára 2010, sp. zn. IV. ÚS 305/09, pri svojom rozhodovaní prihliadol na obsah predmetného podania. Ani táto skutočnosť však nemala dopad na zmenu rozhodnutia o tomto dovolaní.

Prvá časť podania obvineného tvorí námietky týkajúce sa jeho úplne inej trestnej veci, vedenej pred Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 1T/128/2011, o ktorej dovolací súd v tomto, ba ani inom konaní nerozhoduje. Najvyšší súd v tomto ohľade pripomína, že dovolanie sa podľa § 370 ods. 3 Tr. por. podáva na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni, a to v trojročnej lehote bližšie precizovanej v prvom odseku tohto ustanovenia.

Druhá časť podania sa síce týka posudzovanej trestnej veci, avšak povaha tam uplatnených námietok je výlučne skutková, atakujúca nenapadnuteľný výrok o vine, ako je uvedené vyššie. Námietky skutkovej povahy sú navyše vylúčené z dovolacieho prieskumu, ktoré bolo vyvolané na podklade dovolania obvineného či generálneho prokurátora podľa § 369 ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. por. Namietanie rozsahu vykonaného dokazovania, či nesúhlas s jeho hodnotením, nenapĺňa atribúty žiadneho z prípustných dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por. (viď ZSP 21/2010, R 7/2011, ZSP 16/2013, R 14/2015).

Nad rámec uplatneného dovolania, najvyšší súd poukazuje na formálne pochybenie, ktorého sa okresný súd dopustil pri zaradení obvineného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keď aplikoval ustanovenie § 48 ods. 2 písm. b/, ods. 4 Tr. zák., pričom správne mal použiť len ustanovenie § 48 ods. 4 Tr. zák.

Okresný súd okrem toho pochybil aj pri uložení ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou, keď aplikoval ustanovenie § 73 Tr. zák. v neúčinnom znení. Totiž zákonom č. 204/2013 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k úprave označeného ustanovenia, keď za písm. a/ bolo vložené nové písm. b/ a dovtedajšie písm. b/ a c/ sa začali označovať ako písm. c/ a d/. Okresný súd tak v tomto prípade mal z formálno-právneho hľadiska správne ukladať ochranné liečenie podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. a nie podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák.

V kontexte uvedeného sa žiada dodať, že tieto nesprávnosti neboli namietnuté v dovolaní, pričom ich povaha zásadným spôsobom neovplyvňuje postavenie obvineného v zmysle § 371 ods. 5 Tr. por.

Najvyšší súd podľa § 382 písm. c/ Tr. por. toto dovolanie odmietol, pretože obvinený skutočnosťami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní a ktoré dovolací súd mohol preskúmať, nenaplnil ani jeden z dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.